

o znanila

»VRATA NEBEŠKA«

Teologi ugotavljajo kar najtesnejšo povezanost Marijinega vnebovzetja s Kristusovim vnebohodom, saj je tudi za Marijo srednik k Bogu »človek Kristus Jezus, ki je dal samega sebe za vse« (1 Tim 2,5.6). Sicer pa Marijina »blaženost ... obstoji v neposrednem 'gledanju' troedinega Boga ... v notranjem in nezastrtem življenjskem stiku z veletokom, oceanom Življenja, Modrosti in Ljubezni, ki je Bog sam« (Leto svetnikov 3, Mohorjeva družba, Celje 2000, str. 395).

Znan je Goethejev rek: »Vse je le prispodoba.« »Nebo« je prispodoba za nebesa. Pri založbi Družina je leta 2009 izšla knjiga z naslovom Podoba nebes. V njej se zvrstijo slikarske upodobitve nebes iz raznih obdobij krščanske zgodovine pa tudi slikoviti prikazi onstranstva v nekaterih drugih verstvih. Vmes je med drugim tudi odlomek iz Raja, to je tretjega dela Dantejeve Božanske komedije, odlomki iz drugih pesnitev in pesmi ter opisi videnja nebes, med njimi tudi opis videnja sv. Matilde iz Magdeburga (1207-1282). Iz novejšega časa (20. stoletje) je zanimivo Chagallovo videnje, ki ga je slikar opisal v avtobiografiji Moje življenje: »Nenadoma se je odprl strop sobe. V sijaju, slovesno je navzdol priplavalo krilato bitje in sobo napolnilo z valujočo meglo. Krila so šumela. Angel, sem pomislil. Ne morem odpreti oči, ker je presvetlo, preveč žari« (Podoba nebes, str. 41). To videnje, ki ga je imel slikar Marc Chagall v Sankt Peterburgu, je bilo navdih za njegovo sliko Jakobove sanje o nebeški lestvi.

Jakobove sanje o nebeški lestvi so opisane v 28. poglavju Prve Mojzesove knjige (10-22). Te sanje je imel Jakob med prenočevanjem na poti v Harán. O njihovi vsebini beremo, da je bila lestev »postavljena na zemljo, njen vrh pa je segal do neba in Božji angeli so hodili gor in dol ...« Ko se je Jakob prebudil iz spanja, je rekel: »To ni nič drugega kakor hiša Božja in vrata nebeška!« Marija, »vrata nebeška«, prosi za nas!

J. I.

ŽUPNIJA
LJUBLJANA
POLJE

DEVICA MARIJA V POLJU

21. avgust - PIJ X.

Giuseppe Sarto, kasnejši papež Pij X., je zagledal luč sveta 3. junija 1835 v vasici Riese v sevemoitalijanski pokrajini Veneto. Njegov oče Giombatta, kmetič in občinski sel, se je poročil z dvajset let mlajšo Marjeto Sanson, ki je bila pridna šivilja. Prvi otrok jima je kmalu po rojstvu umrl, Giuseppe, ki so ga klicali Bepi, je bil drugi po vrsti, za njim pa je prišlo v hišo Sartovih še osem otrok. Mama Marjeta je zgodaj začutila, da ima njen Bepi duhovniški poklic, in ga tako vzgajala, da je klic lahko uresničil. S pomočjo dobrotnikov mu je omogočila šolanje. Leta 1858 je bil posvečen v duhovnika. Po novi maši je bil kaplan v Tombolu, kasneje je bil v Trevisu spiritual in škofijski kander. Nato je bil imenovan za škofa v Mantovi. Leta 1883 je bil imenovan za beneškega patriarha in povišan v kardinala. 4. avgusta 1903 je bil izvoljen za papeža in si privzel ime Pij X. Nastopil je zoper modernizem in veliko je storil za prenovitev bogoslužja in cerkvenega petja. Prizadeval si je za zgodnje prejemanje evharistije, zato ga imenujejo tudi evharistični papež. Umrl je 20. avgusta 1914.

MARIJINO VNEBOVZETJE - VELIKI ŠMAREN, 15. avgust

Praznik Marijinega vnebovzetja, ki je po cerkvenih določbah slovesni in zapovedani praznik, ljudsko pa ga imenujemo »veliki šmaren«, obhajamo 15. avgusta, torej tako rekoč sredi poletja. Zakaj ravno takrat? Razlog je izročilo, saj so na ta dan obhajali ta praznik v Jeruzalemu že v petem stoletju, in sicer kot »Marijino zaspanje«. V Rimu so sprejeli to praznovanje v 8. stoletju kot praznik Marijinega vnebovzetja. Pisna vira, ki poročata o Marijinem vnebovzetju ali zaspanju (lat. dormitio), sta t. i. apokrifna evangelija Zaspanje svete Božje Matere in Prehod blažene Device Marije. K tema spadajo še številni spisi in druga dela pomembnih teologov iz prvih stoletij krščanstva, npr. sv. Janeza Damaščana, sv. Efrema Sirskega, sv. Epifanija in Timoteja Jeruzalemskega. Prve omembe tega praznika segajo že v četrto stoletje, verska resnica o Marijinem vnebovzetju pa je bila razglašena šele leta 1950, ko je papež Pij XII. z apostolsko konstitucijo to staro verovanje povzdignil na raven verske resnice. S tem je samo potrdil verovanje božjega ljudstva od davnih časov. Pogled vzhodnih kristjanov na Marijino vnebovzetje se sicer nekoliko razlikuje od našega (poudarjajo Marijino telesno smrt in nato vnebovzetje, torej »zaspanje«), vendar pa oboji obhajamo ta praznik 15. avgusta (le da nekatere pravoslavne Cerkve zaradi julijanskega koledarja ta praznik realno obhajajo kasneje kot zahodne Cerkve).

V Sloveniji obstaja skoraj 2400 cerkva, večinoma gre za katoliške verske objekte, večidel so to podružnične cerkve. Več kot tristo med njimi je posvečenih Mariji, od teh vsaka tretja Marijinemu vnebovzetju. Za Slovenijo je praznik Marijinega vnebovzetja še posebej pomemben, ker na ta dan obnovimo posvetitev slovenskega naroda Mariji, kar je Cerkev na Slovenskem prvič storila že na ta praznik takoj po osamosvojitvi v znamenje hvaležnosti za Božje in Marijino varstvo. To lahko storimo s posebno posvetilno molitvijo ali pa s preprosto molitvijo O Gospa moja. Za Slovenke in Slovence je tako praznik Marijinega vnebovzetja priložnost za praznovanje hvaležnosti, ta praznik pa je hkrati tudi spodbuda, da sami izrečemo Bogu svoj »da«. Vsak od nas ga lahko prosi, naj se razodene v njegovem življenju. In praznik Marijinega vnebovzetja je več kot imenitna priložnost za to.

Marija Vnebovzeta je naša župnijska zavetnica, zato je praznik Marijinega vnebovzetja naš največji župnijski praznik. Pri vseh mašah na praznik bomo obnovili posvetitev slo-

venskega naroda Mariji. Po sv. maši ob desetih ste vabljeni na župnijsko dvorišče, kjer se bomo še nekoliko zadržali, okrepčali in osvežili. Pri vseh mašah bo darovanje za cerkev.

iz papeževe okrožnice

Posinodalna apostolska spodbuda RADOST LJUBEZNI (AMORIS LAETITIA) NEKAJ PASTORALNIH PERSPEKTIV

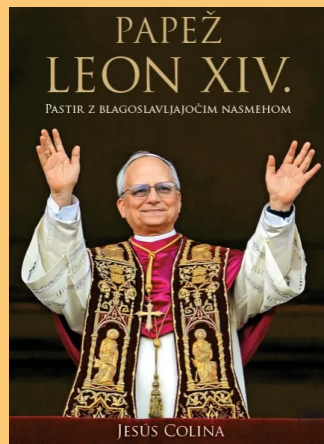
Ko družino prizadene smrt

Tolaži nas spoznanje, da za tiste, ki umrejo, ni popolnega uničenja, in vera nam zagotavlja, da nas Vstali ne bo nikoli zapustil. Tako lahko preprečujemo, da bi smrt »zastrepila naše življenje, razdrla naše zveze in nas pustila pasti v praznino«. Sveto pismo govori o Bogu, ki nas je ustvaril iz ljubezni in nas naredil tako, da se naše življenje s smrtjo ne konča (prim. Mdr 3,2-3). Sv. Pavel nam govori o srečanju s Kristusom neposredno po smrti: »... željo imam, biti razvezan in biti s Kristusom« (Flp 1,23). Z njim nas po smrti pričakuje to, »kar je Bog pripravil njim, ki ga ljubijo« (1 Kor 2,9). Hvalospev bogoslužja za umrle to zelo lepo ubesedi: »Res nas žalosti usoda smrti, toda tolaži nas obljuba prihodnje nesmrtnosti. Tvojim vernim, Gospod, se življenje spremeni, ne pa uniči.« Kajti naši sorodniki niso izginili v temo nič; upanje nam zagotavlja, da so v dobrih in močnih Božjih rokah.

Eden od načinov, kako lahko vzdržujemo stik z našimi ljubljenimi umrlimi, je ta, da zanje molimo. Sveto pismo pravi, da je »za rajnike moliti sveta in pobožna misel« (2 Mkb 12,44-45). »Naša molitev zanje jim lahko ne le pomaga, marveč tudi napravi njihovo priprošnjo za nas učinkovito.« Janezovo Razodetje prikazuje mučence, kako prosijo za tiste, ki na zemlji trpijo zaradi krivice (prim. 6,9-11), v solidarnosti s tem svetom, ki je na poti. Nekateri svetniki so pred svojo smrtjo tolažili svoje ljubljene bližnje s tem, da so jim obljubili, da jim bodo blizu s svojo pomočjo. Sv. Terezija iz Lisieuxa je čutila, da bo iz nebes še naprej delala dobro. Sv. Dominik je zatrdil, da bo »po smrti bolj koristen (...), bolj mogočen za dobivanje milosti«. To so vezi ljubezni, kajti »zedinjenje potnikov z brati, ki so zaspali v Kristusovem miru, se nikakor ne pretrga, temveč se (...) s skupno deležnostjo pri duhovnih dobrinah še okrepi«.

Če smrt sprejmemo, se nanjo lahko pripravimo. Naša naloga pa je, da v ljubezni do teh, ki so z nami na poti, rastemo vse do dne, ko »smrti ne bo več (...) ne bo več ne žalovanja ne vpitja ne bolečine« (Raz 21,4). Tako se pripravljamo tudi na to, da se

knjiga meseca

Jesus Colina PAPEŽ LEON XIV. Pastir z blagoslavljačim nasmehom

Izvolitev ameriškega kardinala Roberta Francisa Prevosta za papeža so mnogi označili za »presenečenje«. A kardinali volivci – in Sveti Duh, ki jim je šepetal na srca – dobro poznajo razloge, zakaj je ta mož pravi, da krmari Petrovo barko v času sodobnih izzivov za Cerkev in vse človeštvo.

Novinarski strokovnjak in dober poznavalec Cerkve v tej knjigi ne predstavlja le papeževega življenjepisa, temveč se osredotoča na njegove izkušnje, vrednote, in duhovna iskanja, ki so ga oblikovali za pastirsko službo. O sedanjem papežu pravi, da je »mož beseda, ne pa mož mnogih besed.« Zato je preučil njegove pridige, govore in intervjuje iz prejšnjih let ter povzel deset osrednjih tem, ki jih rad ponavlja.

bomo spet srečali z ljubljenimi ljudmi, ki so že umrli. Jezus, ki je sina, ki je bil umrl, »dal (...) njegovi materi« (Lk 7,15), bo podobno ravnal z nami. Nikar ne tratimo svojih moči s tem, da bi se leta in leta zadrževali v preteklosti. Čim bolje živimo na tem svetu, toliko več sreče bomo lahko v nebesih delili s svojimi ljubljenimi. Kolikor bolje nam uspe zoreti in rasti, toliko več lepih stvari bomo lahko njim prinesli za nebeško gostijo.

Papež Francišek, Radost ljubezni (št.256-258)

svetniki v cerkvi

SVETA BARBARA

Podobo svete Barbare najdemo v osrednjem delu desne stranske kapele. Umetniki jo upodabljajo s stolpom s tremi okni, kelihom in hostijo, krono na glavi, mečem, plamenico, topovsko cevjo, pavjim perjem, dolgim plaščem, pokrivalom na glavi ... Je zavetnica rudarjev, stolpov, kmetov, arhitektov, gradbenih delavcev, krovcev, zidarjev, livarjev, kovačev, kamnosekov, tesarjev, grobarjev, zvonarjev, klobučarjev, kuharjev, mesarjev, deklet, ujetnikov, topništva, trdnjav, gasilcev, umirajočih in priprošnjica za srečno zadnjo uro, proti ognju, neurju, vročici in kugi ter v stiski. Skratka, je vsestranska zavetnica.

Ime Barbara izhaja iz enakega latinskega in starogrškega imena barbarus oz. barbaros, to pa iz besede barbara, ki pomeni »tujka, tuj, negrški; tujec, Negrk, neomikan, neveden, krut, divji, barbar«. Poznamo različice imena, in sicer Bara, Barba, Barbi, Barbika, Barbka, Barika, Varja, Varjenka, Varvara, ...

Kakor za velik del svetnikov iz zgodnje krščanske dobe tudi za sv. Barbaro velja, da o njenem življenju in mučeniški smrti nimamo zanesljivih poročil, marveč smo navezani na

legendo, ki je nastala dosti pozneje. Bila naj bi edina hči bogatega pogana iz Nikodemije z imenom Dioskur, ki je bil zagrizen sovražnik kristjanov. Barbara je bila lepa, učena in bistrega razuma. Oče jo je imel, da bi jo obvaroval od zunanjega sveta, zastraženo in zaprto v stolpu. Med osamljenostjo v stolpu je imela veliko časa za razmišljanje in tako tudi spoznala krščanstvo. Potem ko je zavrnila možitveno ponudbo, ki ji jo je posredoval oče, je oče z namenom, da se bo premislila, odšel na daljše potovanje. Med očetovo odsotnostjo je ukazala, naj naredijo na stolpu namesto dveh oken tri okna. Ko se je oče vrnil s potovanja, je takoj videl, da ima stolp še tretje okno, pred vrati pa je našel križ. Barbara mu je pojasnila, da je to simbol Svete

Trojice in da tako skozi vsa tri okna »prihaja k njej milost troedinega Boga«. Priznala mu je, da je, medtem ko je bil odsoten, prejela krst. To je očeta tako razjezilo, da je stopil proti njej, da bi jo udaril, pa je v tleh nenadoma nastala odprtina, ki jo je skrila (zato je zavetnica rudarjev). Oče jo je dal zapreti v stolp, a so se vrata sama od sebe odprla. Pozneje jo je odvedel pred deželnega upravitelja, ta pa jo je dal bičati. A Barbari se je to zdelo kot božanje s pavovim perjem. Ponoči se ji je prikazoval Kristus (angeli), ji ozdravljali rane in jo krepil. Deželni upravitelj jo je dal tepsti s kiji, jo žgati z baklami in ji odrezati prsi. Bakle, s katerimi so jo hoteli zažgati, so ugasnile, čim so se ji z njimi približali. Med mučenjem je svetnica molila: »Gospod, ti preiskuješ srca in obisti, ti veš, kako močno hrepenim po tebi; prosim te, ne zapusti me in stoj mi ob strani do konca! Ne zavrzi me izpred svojega obličja in ne odvzemi mi svojega Svetega Duha!« Navkljub strašnemu mučenju je ostala zvesta svoji veri. Nazadnje so jo obsodili na smrt z obglavljenjem. Njen oče ji je sam z mečem odrezal glavo, a ga je že v naslednjem trenutku ubila strela. Umrla naj bi 4. decembra leta 306 v rodni Nikodemiji v provinci Bitiniji v Mali Aziji. Barbarino truplo je pokopal kristjan Valentin, njen grob pa je postal kraj čudežev. Čeprav je njeno življenje ena sama, težko preverljiva in nezanesljiva legenda, jo ljudje vseh časov izredno častijo in jo prištevajo k štirinajstim priljubljenim zavetnikom v sili.

Sveta Barbara je bila razglašena za svetnico že v zgodnjem krščanskem obdobju, vendar natančen datum in papež, ki jo je formalno razglasil za svetnico, nista znana. Razlog za to je, da se je čaščenje sv. Barbare začelo in hitro razširilo po vzhodni in zahodni Cerkvi že v 6. stoletju, še pred oblikovanjem formalnega postopka kanonizacije, ki se je začel šele v 12. stoletju.

Kar nekaj slovenskih pregovorov je povezanih s sv. Barbaro:

Sveta Barbara zavija cunje.

Če je na sveto Barbaro zeleno, bo božič bel.

Če Barbara po snegu gre, Miklavž po blatu gre.

Barbara če po poljih pokrije (s snegom) strnišča, kuri nam v dolgi zimi peči in ognjišča.

Sveta Barbara, daj nam moč, da bomo, tako kot si ti v vseh trenutkih bolečine ostala zvesta veri, v vseh življenjskih preizkušnjah ohranili vero v Boga. Stoj nam ob strani in nam bodi priprošnjica za srečno zadnjo uro.

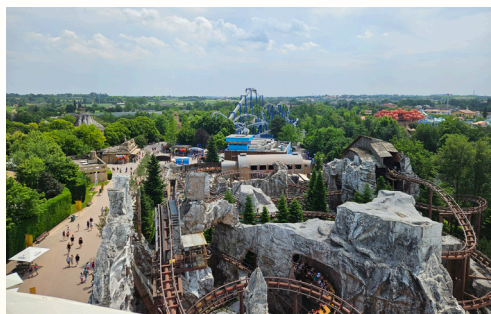

župnijsko dogajanje

GARDALAND

V torek, 3. junija, smo se z mladimi iz naše župnije odpravili v zabavišni park Gardaland v Italiji. Tokrat se nam je pridružilo še 6 mladih z župnikom iz župnije Sv. Križ Podbočje. Na poti smo imeli nekaj težav, saj smo morali zaradi prometne nesreče pred Benetkami napraviti precej dolg obvoz, tako da smo prišli skoraj uro pozneje od načrtovanega prihoda. Hvala Bogu ta dan ni bilo pretirane gneče, tako da nismo nič zamudili. Tudi vreme je bilo prijetno, okrog 25 stopinj Celzija. Po lepo preživetem dnevu smo se malo pred enajsto zvečer srečno vrnili v Polje.

TELOVSKA PROCESIJA

Letošnji slovesni in zapovedani praznik svetega Rešnjega telesa in sv. Rešnje krvi, 19. junija, smo imeli lepo vreme, zato smo po večerni sv. maši lahko izpeljali telovsko procesijo. Procesija je potekala po že ustaljeni poti. Prva dva oltarja sta bila pri mozaiku na severni in tistem na južni strani cerkve, odkoder nas je pot vodila čez Zaloško cesto po Vevški cesti do vevške kapelice, kjer je bil tretji oltar. Procesija je nato krenila skozi Sige do kapele v Slapah, kjer je bil četrti oltar. Nazaj smo se vračali skozi Slape po Vevški cesti v cerkev, kjer je bil še sklepni blagoslov. Tudi tokrat je bila procesija lepo obiskana, predvsem je bilo lepo videti mlade družine z otroki. S procesijo svetega Rešnjega jasno izpovemo vero, prosimo blagoslova, obenem pa tudi drugim pokažemo razlog svojega upanja in veselja. Je nekakšen zunanji izraz vere. Žal je v mestih marsikje ne najdemo več. Toliko bolj sem hvaležen, da v Polju še vedno pokažemo živo in dejavno vero v skrivnostno navzočnost Jezusa v sv. Rešnjem telesu z množičnim obiskom telovske procesije. Iskrena hvala vsem sodelujočim pri procesiji, ministrantom, nosilcem neba, bander in svetilk ter posebej gasilcem iz Slap, ki vsako leto poskrbijo za varovanje procesije in urejanje prometa.

PROSLAVA V POČASTITEV DNEVA DRŽAVNOSTI

Tudi letos so se na predvečer dneva državnosti, v torek, 24. junija, zvrstile recitacije članov domače gledališke skupine Polna luna. Poleg izbranih umetnih pesmi smo slišali tudi eno ljudsko in za povrh še znano basen Volk in jagnje. Glede na razmere na našem planetu je poleg imenovane basni žal precej aktualna tudi Borova pesnitev Sel je popotnik skozi atomski vek, iz katere smo slišali nekaj odlomkov. K prazničnemu razpoloženju je pomembno prispevalo ubrano petje župnijskega pevskega zbora. S pesmima Ljubim te Slovenija in Naj ljubezen združi vse ljudi so pevci poskrbeli za protiutež nekaterim nekoliko manj optimističnim pesmim naših recitatorjev. Prav je, da se zavedamo resnega položaja v sedanjem svetu, po drugi stra-

ni pa smo kot »romarji upanja« poklicani gojiti to krepost, ki ne sme nikoli ugasniti v človekovem srcu. Proslavo smo sklenili s petjem Zdravljice. Zahvala gre vsem, ki se iz leta v leto trudijo za zgledno počastitev dneva državnosti.

J. I.

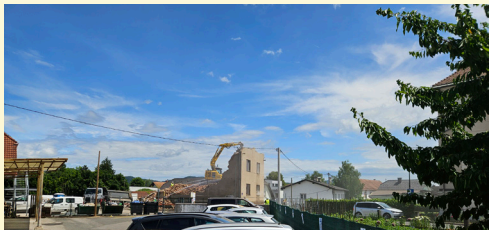

KAPLANIJA (1934 - 2025)

V župnijski kroniki iz leta 1935 pod naslovom **Gradnja kaplanije** beremo:

»1. 3.: Uprava občine Polje je izdala uporabno dovoljenje za kaplanijo. Gradbeno dovoljenje je bilo izdano 12. 6. 1934, graditi so začeli takoj naslednji dan. Stavba je bila zgrajena 25. 12. 1934. Komisija je ocenila, da se je hiša v tem času tako presušila, da je možno izdati uporabno dovoljenje. V zapisniku beremo tudi, da je vrednost objekta 110.000 dinarjev. Papirnica Vevče je za gradnjo kaplanije poklonila 2000 kosov stare opeke v dobrem stanju, 14. junija 1935 je nakazala tudi 20.000 dinarjev.«

Župnija Ljubljana Polje je konec leta 2019 kaplanijo prodala podjetju Igmat, d. d. S sredstvi od omenjene prodaje je župnija naslednje leto od podjetja Merxgrad, d. o. o., kupila stavbo s pripadajočim zemljiščem, ki meji na zemljišče župnije, in s tem zaokrožila zemljišče okrog župnišča. Ker je bila stavba kaplanije v precej slabem stanju, so se v podjetju Igmat, d. d., odločili za rušitev, na istem mestu pa bodo postavili sodobno upravno stavbo, ki bo ustrezala njihovim potrebam. Z rušitvenimi deli so začeli v začetku junija in 16. junija 2025 kaplanijo dokončno porušili.

Izročitev slovenskega naroda Mariji Sveta Devica Marija!

Ti si Jezusova Mati: ti si ga pod srcem nosila, ga rodila in si z njim pod križem trpela.

Ti si tudi naša Mati: tvoja materinska roka nas je varovala skozi vso zgodovino.

Tebi izročamo sami sebe, da bi v molitvi in pokori spreminjali svoja srca.

Tebi izročamo naše družine, da bi bile odprte za življenje in bi mladim odkrivale duhovne vrednote.

Tebi izročamo Cerkev na Slovenskem, da bi v zvestobi evangelijsko gradila edinstvo.

Tebi izročamo slovensko domovino, da bi napredovala v luči vere in krščanskega izročila.

Tebi izročamo naše rojake po svetu, da bi ostali zvesti Bogu in svoji domovini.

Tebi, naša Mati, se danes vsi skupaj posvetimo.

Sprejmi nas v svoje varstvo in nas izroči svojemu Sinu Jezusu, našemu Odrešeniku, ki živi in kraljuje vekomaj. Amen.

(Vir: Cerkveni molitvenik, Slovenska škofovska konferenca, 2020, str. 212)

JUBILEJNO PEŠ ROMANJE V LJUBLJANSKO STOLNICO

Ljubljanska stolnica sv. Nikolaja je ena izmed 22 svetoletnih cerkva v Sloveniji. V teh cerkvah verniki lahko pridobijo svetoletni odpustek, ki ga je podelil sveti oče, če se na romanju »pobožno udeležijo svete maše ali besednega bogoslužja oz. molitvenega bogoslužja«. Prav tako lahko verniki pridobijo jubilejni odpustek, »če posamično ali v skupinah pobožno obiščejo kateri koli jubilejni kraj in tam primeren čas preživijo v češčenju Najsvetejšega in premišljevanju, ki ju sklenejo z molitvijo Oče naš, izpovedjo vere in s priprošnjo Mariji, Božji Materi«, da bi vsi v tem svetem letu »lahko izkusili bližino najbolj ljubeče od vseh mam, ki nikoli ne zapusti svojih otrok« (Spes non confundit, 24).

Lepo ste vabljeni na svetoletno peš romanje poljskih faranov ob jubilejnem letu. Odpravili se bomo iz Polja in poromali do cerkve sv. Petra in naprej do ljubljanske stolnice. Romanje bo v nedeljo, 7. septembra, predvidoma ob 14.00, na dan, ko bo bl. Carlo Acutis proglašen za svetnika, in hkrati na predvečer Marijinega praznika malega šmarna. Poljska cerkev je bila nekoč pomembna romarska pot. Romali bomo v nasprotni smeri po nekdanji romarski poti, ki je pred stoletji, ob kapelicah, potekala od cerkve sv. Petra, naše prafare, do Polja. Vabljeni ste vsi: otroci, mladi, družine, starejši, vsi tisti, ki zmorete in želite tako postati »romarji upanja«. Kdor poti morda ne bi zmoget prehoditi v celoti, je povabljen, da se nam pridruži na katerem koli delu poti od Polja do stolnice, lahko tudi samo na zaključku v stolnici. Vabljeni torej, da skupaj poromamo v zahvalo, v priprošnjo, za blagoslov. Podrobnejše informacije bodo še na voljo. Prisrčno vabljeni v nedeljo, 7. septembra, popoldne.

OBVESTILA

bralci beril

V mesecu avgustu ste vabljeni, da se v cerkvi pri verskem tisku sami vpišete v seznam bralcev!

adoracija

Ob petkih od 18.30 do 19.00 v tišini.

maše (pogrebi, oddane)

+ Ana Parkelj: 1M (družina Prešeren), 2M (Bedenovi), 2M (Habjanovi), 1M (Janez Parkelj), 1M (Štefulovi), 1M (Zofka Parkelj), 1M (Marta Svolfjšak), 1M (Kraševce), 1M (Majda Hočevlar) / + Julijana Mostar: 2M (Janez Paternoster) / + Andrej Grm: 2M (Lojze Medved), 2M (sestra Magda Skubic) 2M (družina Cesar), 1M (Tone Balant), 1M (sestrična Danica Ilnikar), 1M (Hostnikovi iz Mačjega Dola), 1M (Hribski iz Mačjega Dola), 1M (Saša in Mitja z družino) / + Cecilija Gabrovšek: 5M (Anica Gabrovšek) / + Marija Jančar: 1M (družina Peterc), 1M (družina Peterka)

krščeni

Thiago Hrovat, Julija Ravbar, Tara Zabret

krščansko pokopani

Frančiška Tihelj, Anka Bačar, Ana Smrekar, Andrej Grm, Julijana Mostar, Marija Jančar, Justina Mertük

dobra dela

Ob pogrebu + Ane Parkelj za cerkev oz. orgle: 50 € (Karmen Posavec), 50 € (Habjanovi), 25 € (Janez Parkelj); ob pogrebu + Andreja Grma za cerkev oz. orgle: 100 € (Saša in Mitja z družino); za cerkev: 100 € (n. n.), 77 € (Ciril Kolenc); za svetopisemsko skupino: 250 € (K. O.); za oratorij: 700 € (JP VOKA SNAGA, d.o.o.), 1000 € (n. n.)

Vsem darovalcem Bog povrni!

MAŠE

- ob nedeljah ob 8⁰⁰, 10⁰⁰ in 19⁰⁰
- ob torkih in četrtkih ob 7⁰⁰
- ob preostalih delavnikih ob 19⁰⁰
- ob praznikih ob 9⁰⁰ in 19⁰⁰

URADNE URE

- ob ponedeljkih in petkih od 19³⁰ do 20⁰⁰
- ob torkih in četrtkih od 7³⁰ do 8⁰⁰
- ob sredah in praznikih ni uradnih ur

KARITAS

Obrnite se na elektronsko pošto:

e-pošta: karitas@zupnija-ljpolje.si

TRR Karitas: **NLB 02054-0253243567**

KNJIŽNICA

- ob nedeljah od 9⁰⁰ do 10⁰⁰!

e-pošta: knjiznica@zupnija-ljpolje.si

KRSTI

Priprava v sredo, 6. 8., ob 18⁰⁰.

Za datum krsta in podatke se oglosite v župnijski pisarni! S seboj prinesite družinsko knjižico in izjavo botra!

OBHAJILLO BOLNIKOVI

Na prve petke v mesecu in pred prazniki. Za previdevanje (v smrtni nevarnosti) lahko pokličete kadarkoli.

POROKE

Prijava vsaj mesec dni pred poroko. Potrebni dokumenti: krstni in samski list, potrdilo o opravljenem tečaju.

Izdala Župnija Ljubljana Polje

Zadobrovska cesta 6, 1260 Ljubljana Polje

tel.: 01/529 22 33

e-naslov: www.zupnija-ljpolje.si

e-pošta: info@zupnija-ljpolje.si

TRR župnije: OTP banka d. d.

SI56 0430 2000 3170 429

Odgovarja Janez Bernot, župnik
Tisk: ABO grafika

AVGUST - VELIKI SRPAN

1	pet	Alfonz Ligorij, škof, cerkveni učitelj	OBISK BOLNIKOVI
2	sob	Evzebij, škof; porcijunkula	
3	ned	18. nedelja med letom; Lidija, svetopisemska žena	
4	pon	Janez Vianej, duhovnik	
5	tor	Marija Snežna (Nives)	
6	sre	Jezusova spremenitev na gori	PRIPRAVA NA KRST
7	čet	Kajetan, duhovnik	
8	pet	Dominik, ustan. dominikancev	
9	sob	Terezija Benedikta od Križa (Edith Stein), redovnica	
10	ned	19. nedelja med letom; Lovrenc, diakon, mučenec	
11	pon	Klara (Jasna), devica	
12	tor	Ivana Šantalska, redovnica	
13	sre	Hipolit in Poncijan, mučenca	
14	čet	Maksimilijan Kolbe, duhovnik, mučenec	
15	pet	Marijino vnebovzetje - veliki šmaren	DAROVANJE
16	sob	Rok, spokornik	
17	ned	20. nedelja med letom; Beatrika, devica	
18	pon	Helena (Alenka), cesarica	
19	tor	Janez Eudes, duhovnik	
20	sre	Bernard, opat, cerkveni učitelj	
21	čet	Pij X., papež	
22	pet	Devica Marija Kraljica	
23	sob	Roza iz Lime, devica	
24	ned	21. nedelja med letom; Jernej (Natanael), apostol	
25	pon	Ludvik, kralj	
26	tor	Tarzicij, mučenec	
27	sre	Monika, mati sv. Avgušтина	
28	čet	Avguštin, škof, cerkveni učitelj	
29	pet	Mučeništvo Janeza Krstnika	
30	sob	Feliks (Srečko), mučenec	
31	ned	22. nedelja med letom; Pavlin, škof	